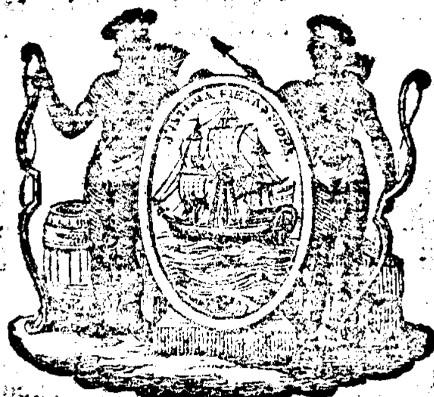
N°. 66. A°. 1839.

ZATURDAG, den 17den AUGUSTUS.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

PUBLICATIE.

Waarbij aan den bedienaar der Begrafenissen wordt toegekend de bevoegdheid om bij kort regt te procederen tot invordering der bij de Wet bepaalde Emolumenten.

IN NAAM DES KONINGS.

DE SCHOUT-BIJ-NACHT, GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Nademaal bij Publicatie van den 17den Junij 1835 (Gouvernements-Blad e. a., N°. 9), geene voorziening is gedaan omtrent de wijze waarop de Bedienaar der Begrafenissen, de bij die verordening bepaalde Emolumenten zal invorderen, ingeval men in de voldoening dezer preferente vordering nalatig blijft.

ZOO IS HET, dat Wij den Kolonialen Raad gehoord, in deszelfs Vergadering van den 9den Augustus ll., hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL 1.

Aan den Bedienaar der Begrafenissen wordt de bevoegdheid toegekend om bij kort regt, dat is, bij Sommatie, Renovatie en Executie te procederen tot invordering van de bij Publicatie van 17 Junij 1835, toegekende Emolumenten, van welke bevoegdheid hij echter geen gebruik zal mogen maken, dan *veertien* dagen na het overlijden van den persoon bij wiens ter aardebestelling bij zijne diensten heeft verleend.

ART. 2.

Ten einde van dit middel gebruik te kunnen maken, zal de Bedienaar der Begrafenissen eene declaratie van die Emolumenten opmaken, en na door den Ambtenaar van den Burgerlijken Stand voor gezien te zijn geteekend, die declaratie aan den Procureur Generaal ter hand stellen, dewelke als dan den Exploicteur zal autoriseren om het verleend kort regt uit te oefenen.

En opdat niemand hiervan onwetend blijve, zal deze op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd aan *Paramaribo*, den *twaalfden* Augustus 1839, het *zes en twintigste* jaar van Zijner Majesteits regering.

J. C. RIJK.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie.

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Gepubliceerd alhier aan Paramaribo, den 13den daaraanvolgende.

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

MENGELWERK.

Een zeker braaf en eenvoudig landpredikant, boven vele verstandig, ofschoon dan ook niet zoo diepzinnig geleerd als sommige van dezen stand, wel eens zijn kunnen, muntte vooral uit door zijne regt eenvoudige leefwijze. Men zag op zijnen disch zelden iets anders dan hetgeen hijzelf van zijn vee geslacht, van zijne melkkoe getrokken, of in zijnen tuin of land gebouwd had. Zelf dronk hij niets anders, dan van den bessen wijn dien hij zelf maakte. Slechts in een ding achtte hem de groote wereld niet bekrompen; namelijk in de hulp van armen die zijnen bijstand behoefden. Daarom waagde het ook niemand, hem gierig te noemen, maar iedereen zeide: hij is een zonderling, want van het geld dat hij aan arme menschen leent en geeft, konde hij wel drie ankers wijn en des noods een vaatje jenever of punch drinken.

Het meest echter van alles stak, eene zekere rijke dame, de grove zwarte wollen kousen in de oogen, die de eerwaarde man altijd droeg. Zij dacht den goeden man een paar zijden kousen te moeten geven. Zij kocht er een paar en onder eene menigte complimenten, over hare dankbaarheid wegens des mans stichtelijke predicatien, bood zij hem deze twee schoone zijden kousen aan.

De grijze man, antwoordde daarop, glimlagchende over de goedheid der matrone, op zachten vriendelijken toon: Gij denkt ons, edele vrouw, eene dienst te bewijzen met uw schoon geschenk, maar geloof mij, gij kunt ons geene grootere ondienst doen, dan te vergen dat ik deze zijden kousen zoude aannemen, om dezelve te dragen. Zij zouden mij ten minste duizend gulden kosten, en zulk eene som voor een paar zijden kousen uit te geven veroorlooft mij mijn geweten niet! De dame zat zeer verwonderd te kijken, maar de eenvoudige man ging voort.

»Als ik deze zijden kousen aantrok, dan stonden zij tot mijn overige eenvoudige kleeding als eene vlag op eene modderschuit, dan zoude ik een nieuwe zijden of vilten hoed moeten koopen, in plaats van mijnen valen ouden, die ik nu, als bij van tijd tot tijd eens opgemaakt wordt, nog lang dragen kan; dan moet ik mij een preekrok, vest en andere dure kleeding aanschaffen, dan moest mijn oud planjo geheel ter zijde . . . . Als ik dan zoo gekleed, geen bespottelijk figuur meer maakte, dat ik zonder deze eenparige kleeding stellig door uwe zijden kousen maakte, zoude ik bij mijne vrouw vergeleken, door mijn veranderd kostuum, wederom eene vlag op eene modderschuit worden. Zij in hare eenvoudig katoenen kleedje had regt op een zijden samaar; onze kinderen nu in evenredigheid met ons, moesten dan ook proportioneel in kleeding veranderen; wat zoude dat eene groote kosten veroorzaken! En dat was nog eene kleinigheid, want er zouden meer andere noodzakelijke veranderingen moeten ingevoerd worden; daar hebt gij bij voorbeeld ons ameublement, wat zoude het afsteken bij onze kleeding! Hoe armzalig zoude het ons toeschijnen! Gindsche houten bank, moest eene canapé worden, gindsche stoelen met matte zittingen, tripje zittingen ontvangen en van mahonij-hout zijn. In plaats van die vriesche klok eene pendule, in plaats van de latafel eene chiffonière, in plaats van de lessenaar eene secretaire, in plaats van eene witte vloer, tapijten, in plaats van gewitte muren, eene keurig behangsel, en zoo zou alles moeten vervangen worden.

En nu nog de hoofdzaak: zoude dan, als dit alles veranderd was, ons huisbakken brood ons nog smaken? Het moest fijn fransch brood worden! In plaats van spek, groenten en pekelvleesch, moesten wij kapoenen, kalfskoppen, zeevisch, fijne vruchten; in plaats van koud water uit een tinnen beker, thee uit uit een kostelijk theeservies; in plaats van een glaasje bessewijn, fijne delikate dure wijnen hebben . . . . .

Dat alles mevrouw, zeide de edele man, convenieert mij niet, en daarvoor zal ik u ten vriendelijkste bedanken. De dame gevoelde de volle waarde van des edelen mans redenering, nam hare zijden kousen terug en leerde van nu aan eerst regt de beteekenis van het spreekwoord: *Het is als eene vlag op eene modderschuit!*

ADVERTENTIEN.

(31657) De ondergeteekenden roepen bij deze op, al degenen, die iets te vorderen hebben van den Boedel nu wijlen CONSTANTIA van BELONA van SCHELLING, zoo spoedig mogelijk aan hun opgave te doen.

Paramaribo, den 16 Augustus 1839.

A. F. WHITE.
J. SMITH.

(31649) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal op Woensdag den 21sten dezer, des namiddags *vier* uren, ten Huize van den WelEdele Gestrenge Heer Mr. J. F. J. BRUNINGS, verkoopen:

Welonderhoudene *MEUBELEN, GLAS- en AARDEWERK, &ct., &ct.*

(31335) De ondergeteekende, voornemens zijnde aanstaande maand *VENDU* te houden van zijne resterende GOEDEREN; biedt dezelve inmiddels voor zeer *civile prijzen* te Koop aan.

Paramaribo, den 13 Augustus 1839.

D. ALETRINO.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Een 13den dezer, de Nd. Am. Brik *George*, Kapt. Daniel Pepper, van Wilmington; hebbende 31 dagen reis.

Den 15den, het Schip *Koophandel*, Kapt. C. E. Hoeksma, van Amsterdam, hebbende 50 dagen reis.

Idem, de Engelsche Sloep *Sylph*, Kapt. James G. Caple, van Berbice, hebbende 4 dagen reis.

Idem, de Engelsche Sloep *Pembroke*, Kapt. C. S. Reap, van Demerary, hebbende 8 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 15den dezer, de Engelsche Schoener *Robert Haynes*, Kapt. F. Bascombe, naar Demerary.

Idem, de Fransche Schoener *l'Aurore*, gevoerd door den Stuurman B. Marck, en

Idem, de Fransche Schoener *l'Anna*, Kapt. C. Mathei. — Beide naar Cayenne.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 13 Junij, *de Zeevaart*, K. J. Haasnoot.

Volgens part. berigt van het Nieuwe Diep, is aldaar op den 22 Junij gearriveerd, het Schip *de jonge Lodewijk Anthonie*, Kapt. R. Tjebbes.

Aangaande het Schip *Sophia Cecilia*, Kapt. J. C. Badeloff, naar herwaarts, te Dover lek binnengeloogen, wordt, volgens brief van daar dd. 15 Junij gemeld, dat na gehouden inspectie bevonden was, dat hetzelve, na de noodige reparatie, binnen 3 weken gereed zoude zijn, om de lading, welke in goeden staat was gelost, weder in te nemen.

REGTSZAKEN.

In Naam des Konings!

ARREST.

In zake van

X, Reaudient van een vonnis, gewezen bij de Commissie uit het Geregtshof te Suriname tot de Kleine Zaken, den 1 Februarij 1838, en gepronuntieerd den 16 daaraanvolgende,

ter eenre,

Op ende Jegens

Het Publiek Ministerie, gereaudieerde

ter andere zijde,

Het Geregtshof te *Suriname.*

Gehoord partijen.

Gezien de stukken in Reauditie overgelegd.

Overwegende dat de Reaudient, voor de Commissie tot de Kleine Zaken is gedagvaard geworden, ter zake dat door hem, bij eene acte op den 24 Augustus 1835, tusschen hem reaudient en nu wijlen W aangegaan, het zegelregt niet zoude zijn geobserveerd van de verhuring der daarbij omschreven huizen, en van den voorwaardelijken verkoop, als zijnde aan het zegelregt slechts voldaan, voor zoo verre de ontvangst betreft der daarbij vermelde betaling van *f 3000.*

Overwegende dat de reaudient, te dier zake, bij het in den hoofde dezes omschreven vonnis, op grond van Artikel 28, rubriek *huur-cedullen*, en Art. 31 der Publicatie van 12 Nov. | 17 Dec. 1830, Gouvernements-blad van dat jaar No. 16, in verband met Art. 20 en 22 der gezegde Publicatie, is veroordeeld in eene geldboete van *f 25.*, met de kosten daarop gevallen; alsmede in de voldoening van het verschuldigde zegelregt ten bedrage van *f 10.*

Overwegende dat de voormelde acte, van den 24 Augustus 1835, welke is geschreven op een zegel van *f 30*, inhoudt een verkoop van twee huizen, den reaudient toebehoorende, aan W, met voorbehoud om vóór of op den 24 Augustus 1837, dus binnen twee jaren, dezen verkoop te vernietigen en buiten effect te stellen: alzoo een verkoop met regt van weder inkoop binnen de twee jaren, — eene quitantie voor den betaalden koopschat van *f 3000*, — eene verhuring dezer twee huizen voor den tijd van twee jaren aan den reaudient, — en eene quitantie voor de som van *f 350*, zijnde de vooraf betaalde huur voor het eerste jaar.

Overwegende dat bij de Publicatie van 18 Nov. 1828, G. B. No. 16, is voorgeschreven, dat van elken koop en verkoop van onroerende goederen, eene schriftelijke overeenkomst zal moeten worden opgemaakt, welke binnen drie maanden na derzelver dagteekening, aan de Secretarij van het Gemeente Bestuur, thans aan de Griffie van het Geregtshof, zal moeten bezorgd worden, met onmiddellijke voldoening van het zegelregt, zijnde 1 pCt. van den koopschat, te observeren, volgens de zegel ordonnantie, *bij het afgeven der grossen van transport.*

Overwegende dat naar aanleiding der Publicatie van 12 Nov. | 17 Dec. 1830, G. B. No. 16, deze schriftelijke overeenkomsten, — volgens de Publ. van 18 Nov. 1828 op een zegel van *f 1*, — op een zegel van *f 2* geschreven worden.

Overwegende dat, dit zegelregt geobserveerd zijnde, zoodanig stuk is eene *schriftelijke behoorlijk gezegelde acte*, en mitsdien naar aanleiding van Art. 28 der aangehaalde Publicatie van 1830, rubriek *quitantien No. 7*, en rubriek *transporten*, de quitantie voor den koopschat is *vrij van zegelregt*; welke vigerende wetsbepalingen daaromtrent, geheel overeenstemmend zijn met de vroeger gevigeerd hebbende en sedert afgeschafte Publicatie van 10 | 31 Augustus 1818, G. B. van dat jaar No. 3.

Overwegende dat deze vrijstelling te meer volgt uit de verpligting, om steeds de grosse van het transport op een zegel van 1 pCt van den koopschat te schrijven, terwijl hierdoor, zoo buitendien nog, in eenige gevallen, bij de quitantie voor den koopschat, het zegelregt van denzelven zoude behooren geobserveerd te worden, men in die gevallen genoodzaakt zoude worden, tweemalen dezelfde belasting te betalen, hetwelk de wet niet vordert.

Overwegende dat naar aanleiding van de vigerende zegel ordonnantie, artikel 28, rubriek *huurcedullen*, in verband met art. 29 derzelfde ordonnantie, bij het zegelregt van *f 2*, nog had moeten geobserveerd worden, een zegelregt van *f 14*, terwijl de quitantie voor ontvangene huurpenningen, vrij van zegelregt was.

Overwegende dat de reaudient door zich van een zegel van *f 30* bediend te hebben, in plaats van een zegel van *f 16*, niet kan geacht worden tegen de wet te hebben gehandeld.

REGTDOENDE, BIJ ARREST IN REAUDITIE.

Retracteert het vonnis, gewezen bij de Commissie uit het Geregtshof tot de Kleine Zaken, den 1 Februarij 1838 en gepronuntieerd den 16 daaraanvolgende, alhier in questie.

Ontzegt alsnog aan den gereaudieerde zijnen eisch en conclusie, tegen den reaudient ter eerster instantie gedaan en genomen.

Zullende de kosten, zoo ter eerster instantie als in reauditie gevallen, worden gebragt ten laste van het Koloniaal Bestuur.

Aldus gewezen te Paramaribo, bij de Heeren Mr. P. FIERS SMEDING, President, J. D. DE MEINERTZHAGEN, E. VAN EMDEN, Mr. H. C. FOCKE en A. VAN MEERTEN, Leden van den voorm. Hove, den 12 April 1838 en gepronuntieerd den 9 Mei daaraanvolgende.

O. R. Ao. 1837. No. 124.

In Naam des Konings!

VONNIS.

In zake van

B, in qualiteit als executeur-testamentair in den boedel en nalatenschap van wijlen W; Eischer,

ter eenre,

Op ende Jegens

X; Gedaagde,

ter andere zijde.

Het Geregtshof te *Suriname.*

Gehoord de mondelinge voordragt van partijen.

Gezien de dingtalen ter rolle, benevens de stukken door partijen overgelegd.

Overwegende, dat bij eisch is geposeerd: dat de gedaagde in dato 24 Augustus 1835, bij onderhandsche acte, aan nu wijlen W heeft verkocht, twee Huizen en Erven, staande en gelegen enz.

dat bij het aangaan van dezen koop en verkoop tusschen wijlen W en den gedaagde, is bepaald geworden:

1o. dat de twee gemelde huizen en erven, voor den tijd van twee jaren zouden bewoond worden door den gedaagde, tegen betaling eener somma van *f 350* per jaar.

2o. dat de gedaagde het regt zoude hebben, tot 24 Augustus 1837, de hierboven gemelde huizen terug te nemen, en alzoo den voorschreven koop- en verkoop te vernietigen, en zulks tegen uitkeering der som van *f 3000*, door wijlen W bij het aangaan van voorschrevene transactie, aan hem gedaagde in promptis voldaan.

dat echter, bij aldien de gedaagde, van dit regt van weder inkoop geen gebruik mogt maken, de gedaagde verpligt zoude zijn, te zijnen koste, aan wijlen W, binnen den de wet bepaalden tijd, te geven behoorlijk transport, in welk geval de meergenoemde W, de voorschreven huizen en erven, hetzij publiek, hetzij uit de hand zoude verkoopen, en van de verkoop-waarde afhouden, de bovenvermelde som van *f 3000*; — het al, uitwijzens onderhandsche acte van koop en verkoop; —

wordende mitsdien door den eischer geconcludeerd, dat de gedaagde zal hebben te kennen of ontkennen zijne handteekening, staande onder het contract tusschen hem en nu wijlen W, op den 24 Augustus 1835 aangegaan en onderteekend; en voor zulks niet kunnende ontkennen, bij vonnis van het Geregtshof, zal worden veroordeeld te adimpleren en natekomen den inhoud van het hierboven gemelde contract, en mitsdien, binnen den tijd van zes weken, aan den eischer *qq* te geven legaal transport van de huizen en erven, bekend en hierboven breeder omschreven; zijnde de eischer bereid en tevreden, om, dat transport bekomen hebbende, zijnerzijds te voldoen aan zoodanige bepalingen derzelve overeenkomst, als geacht kunnen worden voor hem verbindend te zijn.

En bij faute van dien, dat de gedaagde zal worden gecondemneerd, om aan den eischer te voldoen:

1o. de som van *f 3000*; en in allen gevalle

2o. de som van *f 350*, zijnde de huurwaarde der huizen en erven hiervoren breeder omschreven, sedert 24 Augustus 1835 tot 24 Augustus 1837, met en benevens de interessen der voorzegde somma, te zamen *f 3350*; sedert den dag der litis contestatie, tot de effectuele voldoening toe.

Met verdere condemnatie van den gedaagde in de kosten van dit proces.

Overwegende, dat zijdens den gedaagde tegen dezen eisch is geproponeerd de exceptie van transactie, en voorts genomen de gewone contrarie conclusie; zijnde echter, ten dage van pleidooi, door den gedaagde van evengemelde exceptie afgezien, zoo als ook door den eischer ten zelfden dage, voor zoo verre hij heeft gevorderd interessen van de som van *f 350*, zijn eisch daarmede is gediminueerd.

Overwegende, dat door wederzijdsche partijen ten pleidooije is erkend, dat bij het sluiten der onderhandsche conventie dd. 24 Augustus 1835 tusschen den gedaagde en nu wijlen W, geen wezenlijke koop en verkoop, maar wel eene geldleening met pandgeving, was bedoeld, en dat bij deze conventie bepaalde huurprijs, slechts ter bedekking diende der interessen, over de aan den gedaagde verstrekte som van *f 3000*, en om welke reden de eischer, zijnen eisch den ook heeft gediminueerd, voor zoo verre hij ook van deze interessen, renten had geeischt.

Overwegende, dat de voorgewende koop en verkoop, slechts eene simulatie zijnde, de aangehaalde acte, den eischer tot niets regtigt, dan tot terugeisching van de door wijlen W, ter leen verstrekte penningen, en derdaarop, onder de benaming van huurpenningen, bedongene renten tot den 24 Augustus 1837.

REGTDOENDE.

Veroordeelt den gedaagde om aan den eischer in promptis te betalen, eerstelijk de som van *f 3000*, zijnde het bedrag der door wijlen W, blijkens de aangehaalde acte dd. 24 Augustus 1835, aan den gedaagde ter leen verstrekte penningen, benevens de interessen van dien, à 8 pCt. in het jaar, te rekenen sedert den dag der litis-contestatie tot de volle en effectuele voldoening toe; en tweedens de som van *f 350*, in voldoening van bedongene renten op evengemelde som van *f 3000*, berekend tot 24 Augustus 1837.

Ontzegt den eischer het meerder geeischte, en veroordeelt den gedaagde in de kosten van den processe.

Aldus gewezen bij het Geregtshof, present de Heeren Mr. C. A. MARCHANT, fungerend President, F. P. PENARD, E. VAN EMDEN, Mr. H. C. FOCKE en Mr. A. RHIJNKOW, Leden, den 6 Junij 1839 en gepronuntieerd den 3 Julij daaraanvolgende.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.